

Mariâ stuont ze dem grabe und weinete
Kázání na velikonoční čtvrtek (Q56)

Je div, že dokázala vůbec plakat, když byla tak ztrápená. „Láska ji zastavila, bolest rozplakala“¹. Hledala jednoho mrtvého člověka, a našla dva živoucí anděly.“ Origenes říká, že zůstala stát. Proč zůstala stát a apoštolové utekli? – Neměla co ztratit; všechno, co měla, v něm ztratila. Když zemřela, zemřela s ním. Když ho pohřbili, pohřbili s ním i její duši. Proto neměla už co ztratit.

A když šla dále, potkal ji. A tu se domnívala, že je zahradník a řekla: „Kde jste ho položil?“ tak rychle se na něj upjala, že si ani neuvědomila jeho slova: „Kam jste ho položil?“- to mu řekla. Poté se jí postupně zjevil. Kdyby se jí zjevil úplně a najednou, když byla takto roztoužená, byla by umřela radostí. Kdyby duše věděla, kdy k ní Bůh zavítá, umřela by radostí; kdyby věděla, kdy od ní odejde, umřela by bolestí. A tak neví, kdy přijde a kdy se [od ní] vzdálí. Smysly však vnímá, když je u ní. Jeden mistr říká, že jeho příchzení i odcházení je skryté. Jeho přítomnost však není skrytá, neboť je světlem, a povahou světla je zjevovat.

Marie hledala jen Boha samého; a našla ho a netoužila po ničem, než po Bohu. Pro duši, která bude hledat Boha, bude všechno stvoření obtíží. Pro ni bylo obtíží, že spatřila anděly. Tak bude pro duši, jež bude hledat Boha, všechno nicotné.

A má-li duše Boha nalézt, musí mít při sobě šesterou věc. Za první: aby, co jí prve bylo sladké, se jí stalo hořkým. Za druhé: aby se jí duše stala tak těsnou, že v ní nebude moci zůstat. Za třetí: aby netoužila po ničem, než po Bohu. Za čtvrté: aby ji nikdo nedokázal utěšit, nežli Bůh. Za páté: aby se nevracela k ničem pomíjejícímu. Za šesté: aby neměla žádné vnitřní spočinutí, dokud ho opět nenabude.

Prosme Pána, atd.

¹ Citát z Origena Homilia super 'Maria stabat', *Amor faciebat eam stare, et dolor cogebat eam plorare*